

jedno mieszkanie służbowe. Do wybuchu II wojny światowej mieszkańcy zdołali wybudować gmach szkoły, lecz bez żadnych urządzeń wewnętrznych.

Przez cały okres trwania okupacji niemieckiej mimo niezwykle ciężkich warunków nie zaniechano rozpoczętej budowy.

Dnia 31 sierpnia 1940 roku dokonano poświęcenia szkoły. Na poświęceniu obecni byli: inspektor szkolny pan Józef Chmara, ksiądz proboszcz Michał Pająk, ksiądz katecheta Antoni Szlęzak, kierownicy sąsiednich szkół z Żabna, Odporyszowa, Laskówki Chorąskiej; ponadto obecni byli przedstawiciele Zarządu Gminy Dąbrowa – Wies i Wydziału Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych. Nie mogło zabraknąć działwy szkolnej i mieszkańców Sieradzy.

Uroczystego otwarcia szkoły dokonał pan inspektor Chmara, który w doniosłych słowach przedstawił jej wartość i znaczenie. Uznał też zasługi tych, którzy swoją pracą i poświęceniem przyczynili się do tego wielkiego dzieła, wymienił kilka nazwisk między innymi sołtysa wsi Jacka Wiatra, wójta gminy Dąbrowa - Wies pana Józefa Krassuckiego, Stanisława Kijowskiego i panią Marię Magdoń kierowniczkę szkoły, dziękując im za pracę i prosząc o dalszy wysiłek nad wykończeniem jej pozostałej części.

Poświęcenia nowego budynku dokonał ksiądz Michał Pająk, który również podkreślił potrzebę i znaczenie szkoły, życzył by wychowała ona dobrych ludzi miłujących Boga i bliźnich, dobrych i świątłych katolików.

W imieniu mieszkańców Sieradzy głos zabrał Stanisław Kijowski, składając wszystkim serdeczne podziękowania.

Mimo trwania wojny w każdym kolejnym roku czegoś w szkole przybywało. W roku szkolnym 1940/ 42 zakupiono 50 m² parkietu do drugiego mieszkania służbowego, wykończono drugą salę szkolną i piwnice. W czasie wakacji 1942 cała szkoła została pomalowana, a okna i drzwi polakierowane. W październiku 1942 roku Związek Gmin w Tarnowie zakupił dla szkoły trzy piece kaflowe do mieszkań służbowych. Wiosną 1943 roku zajęto się ogrodzeniem placu szkolnego. Zakupiono materiał, a w kwietniu, robotą szarwarkową wykonano część ogrodzenia. Pieniądze na ten cel przeznaczył Związek Gmin w Tarnowie i Zarząd Gminy Dąbrowa – Wies.

Pod datą 5. XI. 1943 r. W kronice szkoły pani Maria Magdoń zapisała:

Dzięki Zarządowi Gminy kierownictwo szkoły zakupuje blachę na rynny ściekowe. Władza Generalnego Gubernatorstwa dokonuje reorganizacji szkoły. Szkoła obecnie liczy 2 klasy, a siedem roczników. Wprowadzono do szkół geografę i zwiększono liczbę zajęć praktycznych, których celem jest wyrobienie zamiłowania do pracy i poszanowania tejże. Przy szkole będzie prowadzone gospodarstwo rolne, szkoła otrzymała 1/2 morga ziemi do uprawy.

18 stycznia 1945 zakończyła się niemiecka okupacja wsi. Przez miejscowość przeszły patrole wojsk rosyjskich nie wstępując do szkoły. Przez cały okres wojny wojska niemieckie tylko raz kwaterowały w jej budynku. Było to w okresie od 30. 12. – 16. 01. 1945 r., kiedy mieszkanie zajmował oficer niemiecki, który jak pisze pani Magdoń ... *w niegrzeczny sposób odnosił się do nauczycieli, a wyjeżdżając zrobił rewizję w całej szkole, zabrał rower i karbid...* W tym czasie w klasie był rodzaj więzienia, gdzie przebywali furmani zamknięci, aby w każdej chwili mogli być gotowi do wyjazdu z łupem z Polski. W dzień ucieczki Niemcy uprowadzili z Sieradzy ok. 60 sztuk bydła i zabrali konie, zmusili też ludzi do prowadzenia zaprzęgów. Na szczęście wszyscy furmani wrócili żywi i zdrowi do domów.

Po zakończeniu wojny kierownikiem szkoły pozostała pani Maria Magdoń. Od 1939 roku pracuje z nią jej siostra Wanda. W kraju zaszły znaczące zmiany, co dało się odczuć